

Володимире Васильовичу, як ви оцінюєте останні події, що сталися в Київській міській раді?

– Я свого часу працював головою районної ради, майже 10 років – головою міста-мільйонника. У 1990-х роках було дуже багато мітингів, страйків. Згадую, як на сесії прибігали представники мітингувальників, кричали, щось хотіли. Я оголошував: є закон, є орган місцевого самоврядування, я можу вам дати мікрофон, ви висловіте свою думку від громади, але не зривайте роботу сесії.

Парламентарій не повинен відчиняти мало не ногою двері, щось ламати, зрізати, сідати в президію органу місцевого самоврядування. Це порушення Конституції, законів, Європейської хартії місцевого самоврядування. Самоврядні територіальні громади не залежні від цент-

ральної влади, а органи місцевого самоврядування їх представляють. Тільки територіальна громада може щось змінювати, голосувати за тих чи інших осіб. А те, що відбувається у столиці, – порушення Конституції і законів. І я не можу підтримати й ніколи не підтримаю депутатів, які таким чином поведуться в приміщеннях органів місцевого самоврядування.

– Події 18 травня в Києві сколихнули країну, дістали негативну оцінку навіть за кордоном. Хотілося б почути вашу думку з цього приводу.

– За те, що сталося 18 травня, повинні нести відповідальність організатори мітингів. Вони відповідають за безпеку на цій акції. Раз привели людей на мітинг, то зробіть усе, щоб він був мирним. А як акція може бути мирною, як-

що принесли і ножі, і балончики й почали бити журналістів? Такого немає в жодній державі, щоб так нахабно били журналістів. Неважливо, жінка це чи чоловік. Це – журналіст. Хіба так можна робити? Думаю, це слід осудити. Ті, хто це зробив, повинні бути покарані, і люди повинні знати про це. Хочеш провести мирну демонстрацію – отримай від органів місцевої влади відповідний дозвіл, але й неси відповідальність. Люди мають конституційне право виходити на мітинги, обстоювати свої інтереси перед владою, і влада повинна їх почути. Тож і міліції, й організаторам – усім слід докласти зусиль до того, щоб ці акції проходили мирно, всі поверталися додому, щоб учасників акцій не ображали, щоб їх не били. Щоб влада чула людей і робила з цього висновки.

6

Дослідження та освоєння інформаційного простору

Олександр МАЛІЄНКО

У сучасному світі інформація стала одним із найважливіших стратегічних ресурсів, виробництво, поширення і споживання котрого створює необхідні умови для розвитку різних сфер суспільного життя. У результаті процесів глобалізації кожна людина отримує доступ до джерел інформації у будь-якій частині планети, а водночас й продукована нею нова інформація стає надбанням усього людства. Право на інформацію і можливості доступу до неї мають життєво важливе значення для всіх членів

суспільства. Науковці теоретично обґрунтували місце та роль інформації в нашому житті, розробивши теорію інформаційного суспільства. Черговим кроком на шляху подальшого наукового осмислення значення інформації для суспільного розвитку стала щорічна науково-практична конференція за міжнародною участю «Дні інформаційного суспільства-2013», що відбулася в Національній академії державного управління при Президентові України (НАДУ).

Організатори масштабного заходу, а це, крім НАДУ, – Головне управління прес-служби та комунікації адміністрації Президента України, Міжнародне громадське об'єднання «Платформа «Діалог Євразії» й неурядова організація «Україна в Європі» (Франція), – за підтримки Проекту Ради Європи «Сприяння європейським стандартам в українському медійному середовищі» на високому технічному рівні забезпечили умови для широкого обговорення політиками, посадовцями, представниками наукових установ, журналістами, експертами неурядових організацій та іншими фахівцями тенденцій, проблем і перспектив розвитку інформаційного суспільства, впровадження електронного урядування, побудови еко-

номіки знань і суспільства знань як чинників забезпечення конкурентоспроможності України у світовому інформаційному просторі.

Звертаючись зі вступним словом до гостей та учасників конференції, котрих зібралося понад триста, **президент НАДУ Юрій КОВБАСЮК**, зазначив: побудова в країні інформаційного суспільства на основі довіри людей до державних інституцій неможлива нині без упровадження дієвого електронного урядування, що дає змогу перейти на принципово новий вимір ефективності влади. За його словами, а це підтвердили й інші промовці, академія стала потужним науково-аналітичним центром, навколо якого гуртуються всі зацікавлені сторони, утілюється в життя передовий

досвід і найкращі практики впровадження електронного урядування та розвитку «електронної демократії». Ю. Ковбасюк повідомив, що в НАДУ впродовж уже п'яти років готують фахівців державного управління за магістерською програмою із спеціальності «електронне урядування».

У своєму виступі **голова Національної ради України з питань телебачення та радіомовлення Володимир МАНЖОСОВ** надав детальну інформацію про розвиток цифрового мовлення в Україні. За його словами, поступовий перехід на цифрове мовлення триватиме до 2015 року. За даними технічних служб Українського державного центру розрахунків частот, майже 95 відсотків населення України зможуть приймати сигнал цифрової телемережі.

– Володимире Васильовичу, чи бачите ви потенціал парламенту й надалі зберігати набраний ритм роботи?

– До завершення нинішньої сесії є три пленарні тижні. Є чимало проектів законів соціального спрямування від уряду щодо підвищення і пенсій, і заробітної плати, і соціальної підтримки людей. Є майже 20 законів від уряду і більш ніж 40 законів – від опозиції. Загалом близько 150 законів, затвердження й обговорення яких заплановано на останні три пленарні тижні. Потім ще тиждень депутати повинні попрацювати в комітетах, зробити, так би мовити, заділ на вересень. Останнього тижня буде робота з виборцями. Усім депутатам слід виїхати в округи, розказати, що є, що вдалося, що не вдалося. А головне – послухати людей, щоб у вересні можна було приступити до прийняття нових законів, внесення змін до чинних. Я вірю в те, що ми почнемо одне одного, сконцентруємо увагу на ухваленні законів і таким чином виконаємо свою головну місію депутатів єдиного законодавчого органу держави.

Інтерв'ю підготували до друку
Віктор КОРНІЮК,
Сергій УСЕНКО.

«Успішне завершення загальнонаціональної програми з переходу на цифрові стандарти мовлення можливе лише за умови консолідації зусиль усіх гравців телерадіоінформаційного ринку і держави в цілому», – резюмував В. Манжосов.

Надзвичайний та Повноважний Посол Туреччини в Україні Мехмет САМСАР поділився досвідом розбудови інформаційного суспільства у своїй країні, охарактеризував пріоритетні напрями державної політики електронного урядування, інформаційні технології в системі надання публічних послуг населенню, основні переваги яких полягають у швидкості, прозорості та скоординованості.

Проблему нормативно-правового забезпечення розвитку інформаційного суспільства в Україні висвітлив **народний депутат України, голова міжфракційного депутатського об'єднання «За розвиток місцевого самоврядування» Євген КАРТАШОВ**. Він, зокрема, наголосив на необхідності широкого громадського й експертного обговорення проектів законодавчих актів та внесення змін до чинних правових норм. Адже, як зауважив депутат, такі зміни нерідко погіршують ситуацію у царині правового регулювання інформаційної сфери.

На думку **голови Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, Петра ЯЦУКА**, створення єдиної інформаційно-комунікаційної платформи органів державної влади та подальший розвиток інформатизації, розбудова інформаційного суспільства в країні неможливі без ефективної міжвідомчої взаємодії на рівні інформаційних систем. Така взаємодія має ґрунтуватися на єдиних стандартах, які регламентують формування реєстрів і обмін даними між державними органами влади, бізнесом та громадянами.

Обговорення проблем і перспектив розвитку інформаційного суспільства, впровадження електронного урядування проходило у форматі дискусійних панелей «Публічні комунікації і реформи: влада – медіа – суспільство», «Держава on-line – перспектива і реальність електронного урядування» та «Круглих столів»: «Забезпечення прав представників ЗМІ», «Електронне урядування на центральному, регіональному та місцевому рівнях – доступність послуг для громадянина», «Суспільство знань і економіка знань як фактори успіху країни в інформаційному світі».

Учасники конференції запропонували механізми для утвердження свободи слова та інформації в Україні, забезпечення прав представників засобів масової інформації, розробили низку пропозицій з модернізації публічного управління в контексті становлення інформаційного суспільства.

Анастасія САМОЙЛЕНКО
(Севастополь)

Хто наздожене журналіста?

XX століття було століттям індустрії. XXI століття – століття інформації. Своєрідними царями Мідасами, які перетворюють сталеві факти на золоті статті, є журналісти.

Сама журналістика стала оперативнішою, жорсткішою та безжалісною. На одну позитивну статтю припадає десять негативних. Другою й доступнішою для телебачення став *you tube*. З'явився блогінг-простір, який кожному дає змогу випробувати силу свого слова, до того ж зробити це можна й в обсязі 160 *twitter*-знаків. (Як би зрадів А. П. Чехов, котрий ратував за стислість, що, як відомо, є сестрою таланту!) Тільки журналіст залишився таким самим: здобувши нову свободу форми та самовираження під назвою «кіберпростір», він зберіг свою швидкість сприйняття, готовність до дії й творчу основу. Кожен мешканець планети Земля може почути його послання-месидж і погодитися (або ж посперечатися) з ним. Журналіст остаточно злився воедино зі світом, читачем і об'єктом свого натхнення. Він остаточно став часткою світу, про який говорить, пише, думає.

Об'єктивність фактів у кожній статті сусідює із суб'єктивністю суджень конкретного автора. Статті без чіткої позиції (іноді радикальної) причепливі читачі доби Інтернету миттєво відносять до розряду «новини, сухі факти». Автор у блогінг-форматі виходить на передній план. Починаючи з 2005 року спостерігається повернення до *Gonzo*-напрямку, батько якого – Хантер Томпсон. Якщо автор звертається до такого жанру, то має пережити, пропустити «продукт» крізь себе й, не спотворюючи фактів, дуже чітко, яскраво та іронічно подати свою екзотичну «гонзо-страву» читачеві в незвичайній формі. Варто зазначити, що журналістика стала критичнішою. Але чим більше зауважень з'являється в статтях, тим менше шляхів розв'язання пропонується. На жаль, багато молодих журналістів не розуміють значення своєї цільової аудиторії. Для серійної статті на соціальну тему вони не завжди обирають правильну (часто занадто іронічну) форму, тим самим спантеличуючи читачів.

Чого побажати журналістиці з нагоди дня народження? Усього нового, чесного, сучасного, яскравого. Ця професія існуватиме доти, доки людина не стане байдужою. Мета журналістики – нізащо не дозволити їй стати такою. Бо завдання журналіста – бути провідником від світу людей до серця кожної людини.

Google

останні новини

останні новини

останні новини в Україні

останні новини ТСН

останні новини в Україні